

РЕШЕНИЕ

№ 2475

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1467** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Източна газова компания“ – ЕАД – [населено място], представлявано от изпълнителния директор Н. Г. Н. срещу Решение от 21.12.2021г. по н. а. х. д. № 8524/2021г. по описа на Софийски районен съд, 13 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-372 от 17.05.2021 г., издадено от Зам.- председателя на КФН, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност” (Управление „Н.”), с което на осн. чл.221, ал.8, т.3, предл. I от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева за нарушение на чл.100о¹, ал.1, пр.1 вр. чл.100т, ал.4, вр. ал.1, изр.1, пр.1 от ЗППЦК. Като касационни основания са посочени неправилност на решението поради съществени нарушения на процесуалните правила и при неспазване на материалния закон. Прави се искане за отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът - Комисията за финансов надзор чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и моли да бъде отменено решението на СРС.

Административен съд София – град, XV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

„Източна газова компания“ – ЕАД – [населено място] е вписано под № РГ-05-1286 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл.30 ал.2, т.3 от Закона за Комисията за финансов надзор, воден от КФН, като емитент на емисия облигации, допусната до търговия на регулиран пазар, и като такова е адресат на нормите на ЗППЦК и на подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане.

При извършване на проверка, на място в КФН - [населено място], [улица], от страна на служители Отдел „Надзор на публичните дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел“ на КФН е установено, че дружеството не е предоставило на КФН публично уведомление за финансовото си състояние за първото тримесечие на 2020г. в законоустановения срок, а именно до 30.09.2020г. Констатирано е, че „Източна газова компания“ – ЕАД е предоставило регулирана информация пред контролния орган едва на 30.10.2020г. по електронен път с вх. № 10-05-5970 чрез информационния масив e-R., изграден и поддържан от КФН. Същевременно контролните органи са установили, че дружеството не се е възползвало и от възможността да представи публично финансов отчет за първото тримесечие на 2020г. съгласно чл.100о¹, ал.7 ЗППЦК, поради което за него е останало задължението за предоставяне на уведомление за финансовото състояние по чл.100о¹, ал.1 ЗППЦК за първото тримесечие на 2020г.

С писмо изх. № РГ-05-1286-10/21.10.2020г. представляващият „Източна газова компания“ – ЕАД е поканен в КФН за съставяне, подписване и връчване на АУАН. Писмото е изпратено на надлежащия адрес за кореспонденция с дружеството, като видно от обратната разписка същото е получено от него на 23.10.2020г.

На 01.12.2020г. свидетелят Д. А., заемаща длъжност „старши експерт“ в дирекция „Надзор на инвестиционна дейност“ на КФН, след извършена проверка е съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено нарушение по чл.100о¹, ал.1 ЗППЦК в присъствие на двама свидетели по чл. 40, ал. 3 ЗАНН. Представител на жалбоподателя подписал съставения против него АУАН без възражения. Такива са изложени в тридневния срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН, като е посочено, че забавянето в публикуването на уведомлението е незначително.

Въз основа на АУАН на 17.05.2021г. заместник-председател на КФН е издал НП № Р-10-372 от 17.05.2021г., с което на осн. чл.221, ал.8, т.3, предл.І от ЗППЦК на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева.

Районният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от компетентни

органи в кръга на техните правомощия. Приел е, че вмененото от АНО нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана отговорността на дружеството. Извел е извод за липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Наведените в жалбата касационни основания не се установяват. Освен това възраженията в същата са идентични с тези от въззивната жалба и вече са разгледани и обсъдени от СРС, с чиито мотиви настоящият тричленен състав се солидаризира напълно. Фактите и доказателствата по делото еднопосочно сочат, че се касае за осъществено чрез бездействие от страна на санкционираното дружество нарушение на чл.100о¹, ал.1 от ЗППЦК.

Съгласно разпоредбата на чл.100о¹, ал.1, пр.1 от ЗППЦК емитентът е длъжен да разкрива публично уведомление за финансовото си състояние в срок от 30 дни от края на първото тримесечие, а съгласно чл.100г, ал.4 е длъжен да разкрива регулираната информация на КФН по електронен път. Съгласно § 45, т.1 от ПЗР от ЗМДВИП, срокът за изпълнение на процесното задължението през 2020г. се удължава до 30.09.2020 г.

Съставът на това нарушение се осъществява чрез бездействие и непредоставяне на КФН на регулираната информация в посочения в закона срок. За нарушение на разпоредбите на чл.100о¹ от юридическо лице в чл. 221, ал.8, т.3, вр. ал. 1, т. 3 от ЗППЦК е предвидена имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв.

Дружеството жалбоподател е вписано в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа и притежава качеството емитент със следващите от това задължения. По делото не се твърди и не се установява, че жалбоподателят е предоставил на КФН публично уведомление за финансовото си състояние за първото тримесечие на 2020 г. в предвидения от закона срок - до 30.09.2020 г., като това е сторено 30 дни след изтичане на срока - на 30.10.2020 г. С оглед на това, жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, което е достатъчно ясно описано и е правилно квалифицирано.

Първоинстанционният съд е изложил подробни и правилни мотиви защо не е налице маловажен случай, които настоящата касационна инстанция споделя изцяло. Нарушението е формално, на просто извършване и е осъществено чрез бездействие в законовия срок, като за съставомерността му не е необходимо настъпването на вредни последици. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл. 28 ЗАНН. Размерът на имуществената санкция от 5 000 лв. е правилно определена в минимален размер, предвиден от действащия закон. При това положение, наложеното наказание ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.12.2021г. по н. а. х. д. № 8524/2021г. по описа на Софийски районен съд, 13 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-372 от 17.05.2021г., издадено от заместник председател на Комисията по финансов надзор.

ОСЪЖДА „Източна газова компания“ – ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Н. Г. Н. да заплати на Комисия за финансов надзор – [населено място] съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.